

Тома попъ Върбановъ

Охридското езеро

Прехвърлили бѣхме Кичевскитѣ възвишения и се надвесихме надъ Охридското и Стружкото поле. Слънцето бѣше се издигнало доста високо, когато изведнажъ като огромно огледало блесна дивното Охридско езеро.

Ясно се виждаше неговото очертание. Протегнало се съ дължината си отъ северъ къмъ югъ, между планинитѣ Галичица и Мокра планина, то представя единъ несравнено хубавъ и богатъ по съдържание и багри пейзажъ, чието разнообразие и хубостъ се увеличава отъ заграждащитѣ го планини.

На изтокъ, почти успоредно съ езерото, се издига Галичица планина съ заобления връхъ Томоросъ. Източнитѣ ѝ склонове се спускатъ полегато къмъ Прѣспанското езеро, а западнитѣ — много по-бързо и по-стрѣмно, за да завършатъ надъ Охридското езеро, нѣкъде почти съ отвесни стени.